

paylaşalım

Şişli Anadolu Lisesi Kültür ve Edebiyat Dergisi

2018 Mart - Nisan

Oğuz Atay

“Tutunamayanlar”

Agatha Christie

“Doğu Ekspresinde
Cinayet”

İnci Aral

ile röportaj

Galata Mevlevihanesi

İÇİNDEKİLER

Sevgili okuyucularımız,

Okulumuzun “paylaşALım” ismiyle yayımlanan kùltür ve edebiyat dergisini, büyük bir heyecanla ve mutlulukla sizlerle buluşturunuz. Bu sayıda sizlerin zevkle okuyacağınızı umduğumuz yazılar, röportajlar, kùltürel geziler ve daha birçok etkinlik var. Bu serüvenimizde amacımız; sizlerin katılımını sağlamak ve aranızdaki mevcut yetenekleri yüreklendirmektir. İnanıyorum ki paylaşılacak çok şey var... Dergimizin tamamlanma sürecinde emeği geçen herkese teşekkürlerimi sunuyorum.

MELTEM ÇALIřKAN
Edebiyat Öğretmeni

Yayın İnceleme Kurulu

Öğretmenlerimiz

Neslihan BAYRAM YAVUZ
Zehra AKYILDIZ
Sibel ALTINÖZ
Meltem ÇALIřKAN

Öğrencilerimiz

İrem YORULMAZ
Dila řAHİN
Buse AYDEMİR
Hasret ORĐAN
Nur AKYÜZ
Öykü YURTSEVER

Dergi Editörü

Mustafa Sezer YERLİ

3	İnci ARAL ile Röportaj
5	Doğu Ekspresinde Cinayet
7	Tutunamayanlar
9	şiir Sayfası
10	Kitap Önerilerimiz
11	Polisiye Dosyası
13	Karanlıkta Diyalog
15	Galata Mevlevihanesi
17	Oyuncak Müzesi
18	Öğrencilerimizden şiirler

İNCİ ARAL ile RÖPORTAJ

OKUMAK; DÜŞÜNMEYİ, FİKİR YÜRÜTMİYİ, SORULAR SORMAYI ÖĞRETİR.

1944 yılında Denizli’de doğdu. Gazi Eğitim Enstitüsü Resim- İş bölümünü bitirdi. Uzun yıllar öğretmenlik yaptı. Eserlerinde çevre ve toplumsal oluşumları, değişen ruh hallerini, kadın-erkek ilişkilerini, iletişimsizlik, geleceksizlik, sevgi bağları ve sancılı varoluş sorunlarını inceleyen bir yazardır. Öykü ve romanları; Fransa, Makedonya, Yunanistan ve Bulgaristan gibi ülkelerde yayımlandı.

ŞAL: Nasıl bir öğrenciydiniz?

İ.A: Fen dersleriyle aram hiç iyi değildi. Fizik, kimya, matematik gibi derslere ilgim yoktu. Çok sevdiğim bir kimya öğretmenim vardı. Onun teşviki sayesinde 7-8 aldığımı hatırlıyorum. Genel olarak o derslere kayıtsızdım. Fakat resim, kompozisyon gibi yetenek derslerinde çok iyiydim. Çok ders çalıştığım söylenemezdi ama dersi çok iyi dinlerdim, onunla idare ederdim.

ŞAL: Yazmaya hep yeteneğiniz vardı yani?

İ.A: Evet, yazmaya yeteneğim vardı. Aynı zamanda kitaplık kolu başkanıydım ve o zaman MEB, dünya klasiklerini basıp okula gönderirdi. Öğretmen okulu çıkışlı olduğum için de her basılan kitap kolilerle gelirdi. Hatta bazı zamanlar kitaplığa kendimi kilitleyip kitaplarla zamanımı geçirirdim. Yani 18 yaşında öğretmen okulunu bitirirken İngiliz, Fransız ve Rus klasiklerini bitirmiştım.

ŞAL: Bunlar herhalde kişide bir alt yapı oluşturuyor öyle değil mi?

İ.A: Kesinlikle. Örneğin bana gelen "Nasıl yazalım?", "Yazmak için ne gerekli?" gibi sorulara cevabım "Okumak!" oluyor. Okumak, eşi benzeri olmayan bir düşünme eylemidir. Yani düşünmeyi öğretir size, fikir yürütmeyi öğretir, hayata ve dünyaya dair sorular sormayı öğretir. Bence soruları olmayan bir insan her önüne geleni kabul eden, hiçbir şeyi sorgulamayan, dünyayı da insanları da olduğu gibi kabul eden, alternatifler üretemeyen insandır. Bunlar hayatta da başarılı olamazlar zaten.

ŞAL: Hiç şiir kitabınız yok. Genellikle yazmaya şiirle başlanır çünkü. Yazmadınız mı yoksa yazıp da kitaplaştırmadınız mı?

İ.A: Aslında şiir yazmaya çok erken yaşlarda başladım. 13-14 yaşlarında başladım diyebilirim. Evet, genelde şiir ile başlanır. Ağabeyimin kitaplarından şiir parçalarını bulup okurdum. Ben 19-20 yaşına kadar şiir yazdım. Sonra iyi şairleri okumaya başladım ve o zaman benim yazdıklarımın şiir olmadığını, çok kötü olduğunu anladım. Öylece şiiri bıraktım.

Eski okuduklarım bana her zaman yol gösterir. Örneğin bir sahne yazarken o sahneye benzer bir başka bölümün hangi kitapta olduğunu hatırlarım.

ŞAL: Peki kitaplarınızın konusunu belirlerken okuduğunuz kitaplar size yardımcı oluyor mu, yoksa tamamen günlük hayatınızdan veya direkt aklınıza gelen şeylerden mi yola çıkıyorsunuz?

İ.A: Demin sözünü ettiğim gibi aklıma gelmekten çok görmekle ilgili bu. Ben yaşıyorum ve etrafımda da bir dünya var, orada yaşayan insanlar var, onların da çeşitli sorunları var. Bir de ben yazar olduğum için bir terapist edasıyla yaklaşıyorlar bana. Onları anlayıp çözebilirim gibi yanlış bir izlenim yaratıyorlar gözlerinde. Arkadaşlarım, dostlarım, tanıdıklarım bana çok anlatırlar. Hayatlarına yönelik her şeyden bahsederler, çözümsüz durumlarda benden yardım beklerler. Ben de onları biriktirim, sonra ortak sorunlar üzerine düşünmeye başlarım. Mesela "Safran Sarı" kitabım geleceksizlik üzerinedir ve gençlerden, kendi çocuklarımdan, çevremizdeki genç insanlardan yola çıktım.

Eski okuduklarım da bana her zaman yol gösterir. Örneğin bir sahne yazarken o sahneye benzer bir başka bölümün hangi kitapta olduğunu hatırlarım. Böyle bir belleğe sahibim, hatırladığımda ise o karmakarışık kütüphaneden, gider o kitabı bulur ve tekrar okurum. Bunun tek nedeni vardır: Aynı şeyi bir daha yazmamak. Çünkü bellek biraz hırsızdır. Farkında olmadan çalar ve bu nedenle aynısını veya çok benzeri bir şeyi yazabilirsiniz.

ŞAL: Resim eğitimi almanız size çok yardımcı olmuş. Resimde tek bir konu üzerinden birçok duygu aktarılıyorsa edebiyatta da öyle olur sanırım.

İ.A: Tabii ki resim, yazı ve aslında bütün yaratma süreçleri birbirine benziyor. Aynı aşamalardan geçiyorlar. Mesela ressam arkadaşlarımla konuştuğum zaman bir şeyi oluşturma, kafaya takma meydana geliyor. Bu sizi rahatsız eden bir şey oluyor. "Sadakat" diye bir romanım var. O dönem birkaç arkadaşım gelip aldatıldıklarından söz ettiler. Bunun üzerine bir roman geliştirdim. Sahip olma duygusunun ve sadakat beklentisinin varabileceği yerleri araştırdım. Tabii ki hiç beklenmedik şeyler de oluyor. O romanı yazarken bir gazete haberi ile karşılaştım. Kadının biri Anadolu'da kocasını öldürmüş ve naylonlara sararak dokuz ay banyo küvetinin içinde saklamış. Ona yemekler yapıp vakit geçiriyormuş. Yani adamın sağlığında kadına hiç ilgi, şefkat göstermemiş olduğu anlaşılıyor. Kadın adamı sevdiği halde bu konudaki beklentiler karşılanmadığı, dahası aşağılandığı ve dövüldüğü için adamı öldürmüştür. Fakat sonra onun ölüsüyle bu şeyi yaşamaya çalışmıştır. Bu beni çok etkiledi, hatta romanda da böyle bir şey kullandım.

ŞAL: Başucu kitaplarınız hangileridir?

İ.A: Nahit Sırrı Örik'in "Abdülhamit Düşerken"
Mithat Cemal Kuntay'ın "Üç İstanbul"
Peter Handke'nin annesini anlattığı "Mutsuzluğa Doyum"
İngeborg Bachmann'ın "Malina"
Ursula K.Le Guin'in "Mülksüzler"
Carlos Fuentes'in iki başyapıtı: "Artemio Cruz'un Ölümü" ve "Deri Değiştirmek"
Bir de o kaçınılmaz John Fowles var ki onu okurken edebiyatın gücünü keşfedersiniz. "Abanoz Kule, Fransız Teğmenin Kadını, Yaratık, Koleksiyoncu" ne güzel romanlardır...

ŞAL: "2000'li yıllar beni hayal kırıklığına uğrattı." diye bir sözünüze denk geldim. Sizce insanlar günümüzde teknolojinin bu kadar gelişmiş olmasına rağmen geçmişe niye hasret duyuyor?

İ.A: Ben genellikle nostaljiden değil de somut şeylerden yola çıkıyorum. Gençleri hakikaten çok seviyorum. Fakat üzüldüğüm nokta şu; bu kadar güzel, akıllı, iyi yetişmiş çocuklar için sistem yeteri kadar cevap vermiyor. Böyle değildi, öğretmenler de çok iyi ama bir şeyler ters gidiyor sanki. Eğitim açısından hiç iyi bir tablomuz yok. En çok üzüldüğüm konuya gelirsek, bize düşünme öğretilirdi, şimdi o düşünmenin yerini çok abur cubur şeyler aldı. Yani bu her an kafamızın dibinde patlayan gürültü, bizi şoka uğratmaya çalışan reklamlar, binbir renkle aklımızı almaya çalışan eğlence dünyası, ürünler... Bunların hepsi o düşünme gücünü zarara uğratiyor.

ŞAL: Çok satan popüler kitaplar var, edebi değeri olmayan. Bunlar hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

İ.A: Çöplük... Bazı kitapları komisyon yazıyor. Uydurma yazar ismiyle çıkarıyorlar. Amaç çok satmak ve para kazanmak.

ŞAL: Peki bu kitaplar okumaya geçişin ilk aşaması olarak kabul edilemez mi?

İ.A: Eskiden ben de öyle düşünürdüm ama o iyimserliğimi kaybettim. Amaç sadece satmak ve para kazanmak.

ŞAL: Lise öğrencileri için önerebileceğiniz 10 kitap hangileridir?

- İ.A: 1. Orhan Kemal / Baba Evi - Avare Yıllar
2. Nazım Hikmet / Memleketimden İnsan Manzaraları
3. Ahmet Muhip Dıranas / Şiirler
4. Montaigne / Denemeler
5. Anton Çehov / Bütün Hikayeler / 1.2.3.4.5.Cilt.
6. Charles Dickens / Büyük Umutlar
7. Jose Saramago / Körlük
8. İtalo Calvino / Görünmez Kentler
9. G.G. Marguez / Yüzyıllık Yalnızlık - Kolera Günlerinde Aşk
10. Chuck Palahniuk / Dövüş Kulübü

ŞAL: Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

İ.A: Ben de çiçeğiniz için teşekkür ederim.

DOĞU EKSPRESİNDE CİNAYET

Öğrencilerimizle Agatha Christie'nin "Doğu Ekspresinde Cinayet" romanını okuduktan sonra gidip bir de sinemada filmi seyrettik. "Sinema mı kitap mı?" sorusuna cevap aradık.

10-C Sınıfı

Kitabın filme uyarlanmasında kitabın tamamına sadık kalınmamıştır. Ama hem kitap hem de film çok güzeldi. Agatha Christie tarafından zekice kurgulanmış, sürükleyici bir romandı ve sonunu tahmin etmek zordu. Film harika bir oyuncu kadrosu ve güzel sanatsal detaylar barındırmakla beraber kitap kadar heyecanlı değildi.

Mustafa Sezer YERLİ 10-C

Kitap başlarda sıkıcı ilerledi. Soruşturmalardan sonra olaylar karmaşık hale geldikçe heyecan verici olmaya başladı. Genel anlamda düşününce kitabı çok beğendim ve Agatha Christie'nin zekasına hayran kaldım. Filmi uyarlamasıyla karşılaştığımda kitap daha güzeldi. Filmde oyuncular çok başarılıydı ama fragmanı izlediğimde ve kitabı düşündüğümde film beklentimin altında kaldı.

Nur AKYÜZ 10-C

Film Agatha Christie'nin en bilinen romanı olan Doğu Ekspresinde Cinayet'i anlatmaya yetmemişti. Fil, roman kadar sürükleyici ve heyecan verici değildi. Oyuncu kadrosu ve canlandırmaları iyi olsa da bazı olayların heyecanını kitaptaki gibi hissettirmede.

Öykü YURTSEVER 10-C

CİNAYET

Film gayet sürükleyiciydi ama ben her zaman kitapların filmlerden daha iyi olduğunu düşünürüm. Kitapta kendi hayal gücümü daha iyi kullandığımı düşünüyorum. Hercule Poirot'un üstün zekasına hayran kalmakla birlikte Agatha Christie'nin kalemine bayıldım. Ayrıca filmde Johnny Depp'in olması filme ayrı bir güzellik katmıştı.

İdil KURTCU 10-C

Agatha Christie'nin Doğu Ekspresinde Cinayet kitabı polisiye meraklılarının mutlaka okuması gereken harika bir roman. Kitabın filme uyarlanmış hali de en az kitap kadar merak uyandırıcı ve ilgi çekiciydi. Kitapla filmin yer yer farklılaşan bölümleri olsa da her ikisi de çok güzeldi.

Hasret ORĞAN 10-C

OĞUZ ATAY : TUTUNAMAYANLAR

Oğuz Atay'a 1970 yılında TRT Roman Ödülü kazandıran ilk romanı: "Tutunamayanlar"

Roman çıktığı ilk zamanlar eleştirilenler ve hatta TRT kurul üyeleri tarafından bile suskunlukla karşılandı. Bunun sebebi belki de Atay'ın da belirttiği gibi alışılmış roman tanımından birçok yönden farklı olmasıdır.

Konu en yetersiz haliyle Selim Işık'ın intiharını öğrenen Turgut Özben'in ihmal ettiğine inandığı arkadaşının geçmişinin izini sürmesi, Selim'in tanıdığı insanlarla konuşup onu "aydınlatmaya" çalışması ile kendini ve dünyasını sorgulamaya başladığı süreçtir. Atay romanı kahramanların iç dünyasını, karmaşık bilinç yapısını esas alarak yazmıştır. Bu yüzden romanı anlamak için kahramanların dünyasını anlamak gerekir.

Tutunamayanlar'da asıl bahsedilen kişiler aydınlardır. Bu aydınlar sürekli olarak bir bilinçaltı karmaşası, sorgulama, iç hesaplaşması ve arayış halindedirler. Selim aydındır, düşünen insanı temsil eder ve bu yüzden tutunamamıştır. Turgut'un normal ve sıradan sayılabilecek hayatı ise Selim'in intiharının ardından tepetaklak olmuştur. Kendine ve çevresine dair her şeyi sorgulamaya başlar Selim'e ulaşmaya çalışırken.

Romanda en çok bahsedilen karakter: "Selim Işık"

Süleyman Kargı ile olan karşılaşmada gördüğümüz kendi şiirinde kendini şu şekilde anlatır:

Selim Işık tek ve Türk. Ve duygulu, amansız.

Sabırsız ve olumsuz, yaşantısında cansız

Sanılırdı; gerçektir, hayır gerçek değildir.

Tutunamayanların tarihine eğildi.

Kelime ve yalnızlık hayatın tadı tuzu

Kucaklamak isterdi ölümü ve sonsuzu

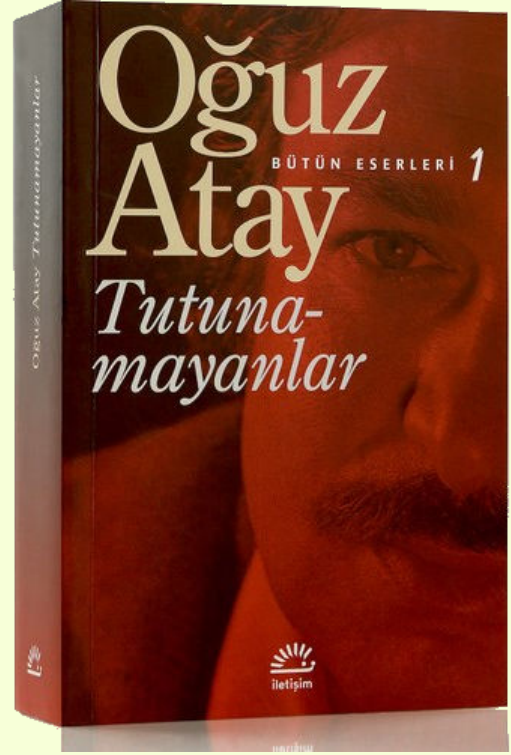
"Selimlik"

Oğuz Atay onu "tutunamayanların prensi" olarak adlandırır ve hatta bu aydını bir kavrama dönüştürür ve buna "Selimlik" der. Onun intiharının ardından düşünceleriyle soyut bir varlık olarak tanırız Turgut'un arayışında. "O kendi dünyasında yaşayan bir Don Kişot'tur" ve kendini bir şey olarak tanımlamaya çalışır.

"Bana kitap kurdu, boş hayaller kumkuması, hayatın cılız gölgesi gibi sıfatlar yakıştırılabilir, şövalye romanları okuya okuya kendini şövalye sanan Don Kişot'a benzetebilirsiniz beni. Yalnız onunla bir fark var aramızda: Ben kendimi Don Kişot sanıyorum. "

Selim, Batı'daki birçok yazar ve karakter ile kendini şekillendirmiştir. Ama onun tutunamayışını simgeleyen asıl kişi Hz. İsa'dır, öyle ki ona mektup bile yazar.

"İsa-Mesih 'i her zaman beğenirim: Küçük çocukların futbolcuları beğenmesi gibi.

Bir diğer kahraman: "Turgut Özben"

Romanda onun bir tutunandan tutunamayana dönüşüm sürecini görürüz. Yine ikilemler arasında büyür ve üniversiteye başladığında aydın kimliğine kavuşur, bunda Selim'in rolü de büyüktür, ona özenir; okumaya, sorgulamaya başlar. Ancak üniversiteden sonra iyi bir iş ve aile kurmaya odaklanır. Selim'in intihar haberinden sonra ise kurulu düzeninin farkına varmaya ve sorgulamaya başlar. Bir arayış içerisine girer ve Selim'i yüceltmeye başlar. Kendini ona affettirmeye çalışır. Bu sırada iç kişiliği olan Olric ile konuşur.

Oğuz Atay'ı anlamak...

Oğuz Atay ve romanlarının ilk zamanlarındaki yadırgamaların ardından Atay'ın "Ben buradayım sevgili okuyucum. Sen neredesin acaba?" sözüne cevap gibi bugün bu derece tanınması ve bilinmesi insanların onun sanatını anlamaya çalıştığını gösterir. Orhan Pamuk, "Öteki Renkler" adlı kitabında yer alan "Bat Dünya Bat!" başlıklı yazısında, okurun Oğuz Atay'a karşı tavrını "anlamak" bakımından şöyle değerlendirir: "İki türlü Oğuz Atay okuru vardır: 1. 'Ah canım Selim!' duyarlılığına ilgi duyan kültür ve melodram düşkünü okur. 2. 'Bat dünya bat!' sinizmini seven alaycı okur. Ben ikinci takımdanım ve birincilerin Oğuz Atay'dan pek bir şey anladıklarını sanmıyorum"

"Ne zoruma gidiyor biliyor musun Olric? Ona yazdıklarımı ondan başka herkes okuyor."

Bu büyük romanı herhangi bir şekilde yaşamın getirdiği zavallı ve küçük anlam arayışına uyarlamaktan kaçınacağım. Karakterlerde kendime dair birçok şey bulduğuma inanabilirim ama bunun basit bir düşünce olduğunu ve beni Atay'ın anlatmaya çalıştıklarından uzaklaştıracağına inanıyorum. Özellikle şu zamanda popüler kültürün değersizleştiren etkisi ile Atay'ın sözlerinin herkes tarafından anlaşılmaya çalışmadan sarf edilmesi yazara karşı saygısızlık boyutuna vardı. Bu "kültür ve melodram" tayfası, "Kelimeler Albayım, bazı anlamlara gelmiyor..." gibi sözleri, yazarın başka bir kitabı olan "Tehlikeli Oyunlar"dan habersiz, izledikleri bir televizyon dizisinde duyup Atay'a olan "hayranlıklarını" göstermek için yazarın mezarını bir karalama defterine dönüştürdüler. Neyse ki, durumdan rahatsız olan gönüllüler tarafından mezarı temizlendi.

İşte bu yüzden kendimi tamamen yok sayarak onun yazdıklarını anlamaya çalışmayı tercih edeceğim. Oğuz Atay'ın romanda herkesi "tutunamayan olmaya çağırdığını" sanmıyorum; bu yüzden herhangi birinin kendini tutunamayan olarak ilan etmesini onun anlatmaya çalıştığını anlamamak olarak yorumlayacağım. Belki insanların kendini tutunamayan kalıbına sokmalarının, kendi Olric'lerini yaratmalarının ve Albay'ım konuşmalarının sonu gelmelidir. Ve bu yüzden Oğuz Atay'ın dediği gibidir: "Selim öldü. Selimlik de ölmüştür."

BENCE SEN DE ŞİMDİ HERKES GİBİSİN

Gözlerim gözünde aşkı seçmiyor
Onlardan kalbime sevda geçmiyor
Ben yordum ruhumu biraz da sen yor
Çünkü bence şimdi herkes gibisin

Yolunu beklerken daha dün gece
Kaçıyorum bugün senden gizlice
Kalbime baktım da işte iyice
Anladım ki sen de herkes gibisin

Büsbütün unuttum seni eminim
Maziye karıştı şimdi yeminim
Kalbimde senin için yok bile kinim
Bence sen de şimdi herkes gibisin

Nazım Hikmet RAN

NERDESİN?

Geceleyin bir ses böler uykumu,
İçim ürpermeyle dolar:-Nerdesin?
Arıyorum yıllar var ki ben onu,
Âşıkıyım beni çağıran bu sesin.

Gün olur sürüyüp beni derbeder,
Bu ses rüzgârlara karışır gider.
Gün olur peşimden yürür beraber,
Ansızın haykırır bana:-Nerdesin?

Bütün sevgileri atıp içimden,
Varlığımı yalnız ona verdim ben.
Elverir ki bir gün bana derinden,
Ta derinden, bir gün bana "Gel" desin.

Ahmet Kutsi TECER

KİTAP ÖNERİLERİMİZ

AŞK ROMANLARI

1. AŞK VE GURUR – JANE AUSTEN
2. AŞK-I MEMNU – HALİT ZİYA UŞAKLIGİL
3. KUYUCAKLI YUSUF – SABAHATTİN ALİ
4. KÜRK MANTOLU MADONNA – SABAHATTİN ALİ
5. MASUMİYET MÜZESİ – ORHAN PAMUK

POLİSİYE ROMAN

1. AKLINDAN BİR SAYI TUT – JOHN VERDEN
2. BEYOĞLU RAPSODİSİ – AHMET ÜMİT
3. BEYOĞLU'NUN EN GÜZEL ABİSİ – AHMET ÜMİT
4. ON KÜÇÜK ZENCİ – AGATHA CHRISTIE
5. SHERLOCK HOLMES SETİ – ARTHUR CONAN DOYLE

TÜRK KLASİKLERİ

1. ARABA SEVDASI – RECAİZADE MAHMUT EKREM
2. AYLAĞ ADAM – YUSUF ATILGAN
3. ÇALIKUŞU – REŞAT NURİ GÜNTEKİN
4. DOKUZUNCU HARİCİYE KOĞUŞU – PEYAMİ SAFA
5. EYLÜL – MEHMET RAUF
6. İNCE MEMED- YAŞAR KEMAL
7. MAİ VE SİYAH – HALİT ZİYA UŞAKLIGİL
8. SAATLERİ AYARLAMA ENSTİTÜSÜ – AHMET HAMDİ TANPINAR
9. TUTUNAMAYANLAR – OĞUZ ATAY
10. YABAN – YAKUP KADRİ KARAOSMANOĞLU

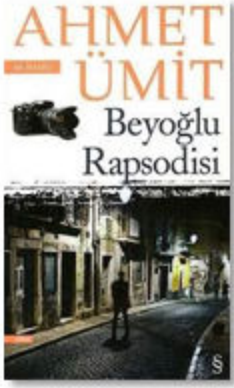
ÜTOPYA-DİSTOPYA ROMANLARI

1. CESUR YENİ DÜNYA – ALDOUS HUXLEY
2. FAHRENHEİT 451 – RAY BRADBURY
3. KÖRLÜK – JOSE SARAMAGO
4. SİNEKLERİN TANRISI – WILLIAM GOLDING
5. 1984 – GEORGE ORWELL

YABANCI KLASİKLER

1. BABALAR VE OĞULLAR – TURGENYEV
2. BEYAZ DIŞ – JACK LONDON
3. DÖNÜŞÜM – FRANZ KAFKA
4. FARELER VE İNSANLAR – JOHN STEINBECK
5. İNSAN NE İLE YAŞAR – TOLSTOY
6. KÜÇÜK PRENS – ANTONIE DE SAINT-EXUPERY
7. SATRANÇ – STEFAN ZWEIG
8. SEFİLLER – VICTOR HUGO
9. SUÇ VE CEZA – DOSTOYEVSKI
10. OTHELLO- SHAKESPEARE

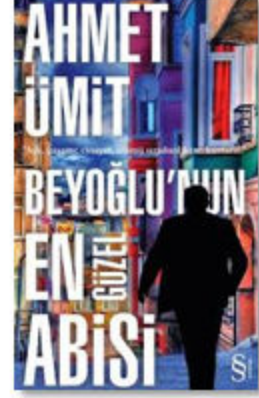

Beyoğlu Rapsodisi

Beyoğlu'nda yaşayan üç ayrı kişilik, üç ayrı kimlik, üç ayrı insan. Ölümsüzlük merakıyla başlayan ölümler... Her cinayetin ardında gizemli bir neden...

Ahmet ÜMİT

Beyoğlu'nun En Güzel Abisi

Yılbaşı gecesi işlenen bir cinayet... Tarlabası'nın arka sokaklarında bulunan bir erkek cesedi. Karanlık sırların ortaya çıkardığı utanç verici bir gerçek.

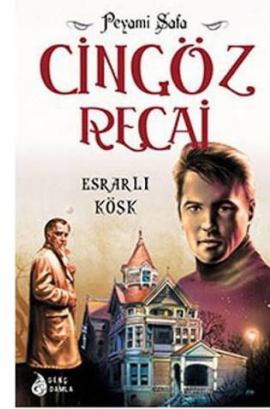
Ahmet ÜMİT

Sis ve Gece

Aniden kaybolan genç bir kız: Mine. Aşık olduğu kıızı arayan bir MİT görevlisi: Sedat. Yasak bir aşk. İstihbarat örgütünün içindeki entrikalar. Askerlerle, sivillerin çatışması...

Ahmet ÜMİT

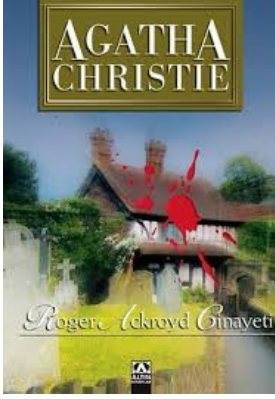

Cingöz Recai

Cingöz Recai, helal para kazanmış kimselere dokunmayıp servetini haksız yollardan kazananların baş belası olur. O, haram yiyicilerden aldıklarını muhtaçlara dağıtan bir iyilik abidesidir.

Peyami Safa

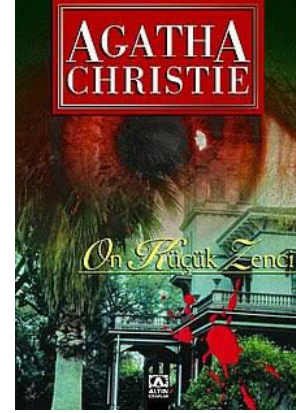
DOSYASI

Roger Ackroyd Cinayeti

Dul bir kadının şüpheli intiharı asılsız dedikodulara yol açar. Köy, ilk kocasını öldürdüğünü bilen biri tarafından kadına şantaj yapıldığı ve Roger Ackroyd'un onun gizli aşığı olduğu söylentileriyle çalkalanmaktadır.

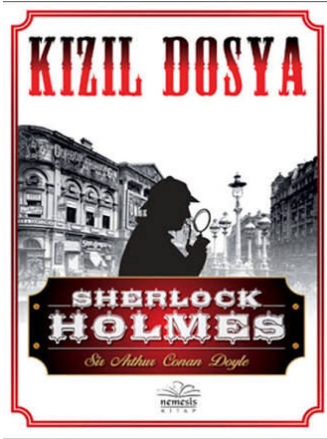
Agatha CHRISTIE

On Küçük Zenci

Zenci adası hakkında şimdiye kadar gazetelerde okuduklarını düşünmeye başladı. Adanın deniz ve yat meraklısı bir Amerikalı milyoner tarafından satın alındığını düşünüyordu.

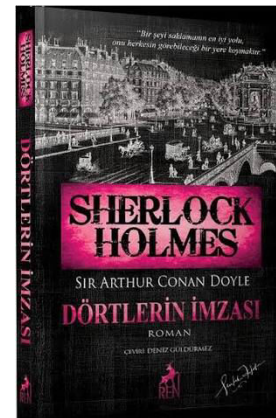
Agatha CHRISTIE

Kızıl Dosya – Sherlock Holmes

Brixton Caddesi'nde işlenen gizemli bir cinayet: Bomboş bir oda, sahipsiz bir altın yüzük, duvara kanla yazılmış bir not, ölüm sebebi belirsiz bir ceset...

Sir Arthur Conan DOYLE

Dörtlerin İmzası S. Holmes

Mary Morstanın açıklanması güç öyküsünü çözmesi için Sherlock Holmesdan yardım istemesiyle başlar.

Sir Arthur Conan DOYLE

KARANLIKTA DİYALOG

"Sıra dışı bir deneyim, hayatın içinden bir gezi...."

Geçtiğimiz günlerde tarih öğretmenimizin düzenlediği bir geziye katıldık. Gittiğimiz yerin adı "Karanlıkta Diyalog"tu Çok uzun zamandır gitmek istediğimiz ama bir türlü fırsat bulup da gidemediğimiz bir yerdirdi bizim için. Oraya gittiğimizde iki ayrı kapı gördük, birinde "Karanlıkta Diyalog" diğeri ise "Sessizlikte Diyalog" yazıyordu. Biz Karanlıkta Diyalog kapısından girdik. Girdik demek ne kadar doğru olur bilmiyorum. Çünkü içeride en ufak bir ışık bile yoktu.

Başlamadan önce elimize bastonları verdiler ve içeriği kısaca tanıttılar. Bizim grubumuzun başında görme engelli bir rehber vardı. Herkesin adını öğrendi ve inanır mısınız bilmem ama içeride kaldığımız süre boyunca kimsenin adını unutmadı. Rehberimiz eşliğinde bir parka geldik, tabii bunu görerek değil dokunarak ve duyarak anladık. Parkta her şey çok rahat gibi görünüyordu. Ta ki Taksim Meydanı'na gelip o tramvaya binmeye çalışana kadar. Hayatımda hiç bu kadar zorlandığımı hatırlamıyorum. Bunlar yetmiyormuş gibi "acaba arkadaşlarımı kaybeder miyim, onlar nereye oturdular?" gibi bir çok soru da akıllarımızı fazlasıyla meşgul ediyordu. Neyse ki tramvay serüvenimiz burada bitti ve sinemaya doğru yola koyulduk. Herkesin düşündüğü tek şey hiçbir şey göremediğimiz halde filmi nasıl izleyeceğimizdi. Sinema koltuklarına oturduğumuzda anladık ki betimlemelerin çok fazla olduğu bir film. O an fark ettik ki filmi görmemize hiç gerek yokmuş aslında. Hayal gücümüzün yardımıyla çok güzel bir film izlemiştik. Zaman artık daralmıştı ve içeriden çıkmamıza çok az kalmıştı. Son olarak hep birlikte bir kafede oturduk ve deneyimlerimizi birbirimizle paylaştık.

O gün bize o kadar çok şey kattı ki, duygularımızı tarif edemeyiz ama şunu söyleyebiliriz; biz o güne kadar sadece kendimizi düşünüyormuşuz aslında. Bizim bunu fark etmemizi sağladığın için teşekkürler "Karanlıkta Diyalog".

Ayça ÇIKRIKÇI 11-E
Doğa ÇETİNKAYA 11-E

Galata Mevlevihanesi

Beyoğlu'nda Tünel'den Yükksekaldırım'a giden caddenin hemen başındaki bina kapılarının birinde küçük bir tabela vardır. Üzerinde Kültür Bakanlığı Divan Edebiyatı Müzesi Müdürlüğü, Galata Mevlevihanesi yazan bu bina; İstanbul'un en eski mevlevihanesidir.

BANA GÖRE;

Saklı kalmış bir hazine...

Kargaşadan ve gürültüden uzakta huzur verici bir yer... Mevlevilikle ilgili resimler, 15. yüzyıldan bugüne kadar kullanılan malzemeler çok güzel sergilenmiş. Bahçesi de çok güzel. Bahçesinde ilk defa matbaayı ülkemize getiren İbrahim Müteferrika'nın mezarı, Hüsn ü Aşk'ın yazarı mutasavvıf Şeyh Galip'in türbesi de bulunmakta. Mistik bir ortamı içeri girer girmez hissediyorsunuz. Girişinde sizi hamuşan(suskunlar) karşılıyor. Hamuşan diyor ki:"On hikmet vardır; bunun dokuzu susmak, biri az konuşmaktır." Her şeyi ile çok farklı bir ortam, özellikle de çalınan ney sesi insanı derinden etkiliyor. Mevlevihane ve çevresindeki mezarlar ve o döneme ait nesnelere insanın üzerinde farklı etkiler yaratıyor. Sıradanlıktan uzak bir yer. Özellikle sema gösterileri dikkat çekici.

içinde Divan Edebiyatı Müzesi ve Halet Sait Efendi Kütüphanesi gibi birimler bulunan Mevlevihane, her hali ile bir ilim, irfan ve kültür yuvası. Bir zamanlar o odaların içinde çile dolduran canları hayal etmek için bile görülmeye değer.

"Hamdım, piştım, yandım" Mevlana'nın sevdiğim bir sözüdür. Binanın Mevlana'nın torunu tarafından yaptırılmış olması ve hatta üstüne defalarca yanması aklıma bu sözü getirdi. Bir nevi küllerinden yeniden doğan Anka kuşu gibi bina da defalarca yangın, deprem gibi afetlere maruz kalmış ve yeniden yapılmış, kaderine inat hala dimdik ayakta duruyor.

FERİT GÜNEŞ 12/A

İstanbul Oyuncak Müzesi

"İnsanlık tarihinin
oyuncaklar
üzerinden anlatıldığı
yer..."

Sunay Akın'ın 20 yılda 40'ı aşkın ülkedeki antikacılardan ve açık artırmalardan satın aldığı oyuncaklarla kurulan İstanbul Oyuncak Müzesi; dünya tarihini daha eğlenceli, daha akılda kalıcı bir öğrenme yöntemi ile ziyaretçilere sunmaktadır. Örneğin, uzay oyuncaklarının sergilendiği bölümde Ay'a ulaşma çabası, tren oyuncakları bölümünde ise sanayi devrimi, oyuncakların diliyle anlatılmaktadır. Müzenin dekoru da bu düşünceyle sahne tasarım sanatçısı Ayhan Doğan tarafından tasarlanmıştır. Müze bir şair tarafından açılmış olması ve bir sahne tasarım sanatçısı tarafından tasarlanmış olması özelliği ile de dünyada bir ilki teşkil etmektedir.

BANA YAZIK DEĞİL Mİ?

Söylesene nasıl bir aşka kıydığını;
Benim dilim varmıyor, kalemim yazmıyor.
Bırakmışım ben onca kederi seninle
Söylesene bana yazık değil mi?

Konuşsaydı eğer yürek, bu aşk biter miydi?
Duyduğun onca çığlık, benim kalbimin çığılı.
Dün akşam yağmurlara yazdım, daha çok ağladılar.

Bir yorgunluk var üstümde gecenin karanlığı var içimde;
İzlediğin onca gün batımı, doğmuyor gözlerime.
Sorun yalnızlık mı dersin, evimde şiir yazarken...
Gece sürekli seni hayal ederken...
Bir isim verseydim sana "sonsuzluk" derdim bu aşka.

Bitmeyen bir hayat var hala önümüzde.
Yanında gelen kara bulutlar, rüzgar bizi söylüyor, geçmişi...
İnsanlar bize bakınca şimdi ellerimiz ayrı...
Ama anladım ki senin ismin benim zindanım olmuş;
Sen sultan olmuşsun bu saraya, bense aşkla suçlanmış bir şair...

KADİR SARIGÜL 9-B

ÖYLE BİR YERDEYİM Kİ...

Ayağım yere basıyor,
Ruhum göğe yükselmiş.
Hiçbir şey hissetmiyorum.
Öyle bir yerdeyim ki,
Nerdeyim ben de bilmiyorum.

Kalakalmışım,
Düşüncelerimle, hislerimle,
Bir de ölü olan kalbimle...
Öyle bir yerdeyim ki,
Nerdeyim ben de bilmiyorum.

ŞAL'DAN KARELER

TOPKAPI SARAYI GEZİSİ

SAMPİYON 11-C

OKUL AİLE BİRLİĞİMİZ

ROMEO VE JULIET OYUNU

PAINTBALL ETKİNLİĞİ

PI SAYISI STANDI

KARDEŞ OKULA YARDIM

FELSEFE K. ETKİNLİĞİ

9-B "KALDIRIMLAR"

SATRANÇ TURNUVASI

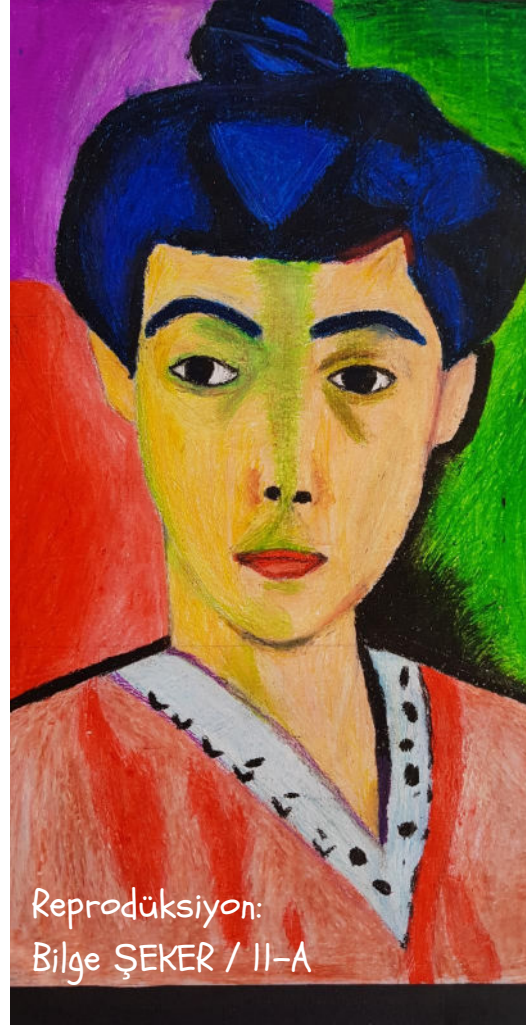

Fotoğraf : Elif TAN / 10-C

Reprodüksiyon:
Marah ALASI / 10-C

Reprodüksiyon:
Bilge ŞEKER / 11-A

Reprodüksiyon: İlayda HATIPOĞLU / 11-A

Şişli Anadolu Lisesi Müdürlüğü

Telefon : 0 (212) 246 09 00

Belgegeçer : 0 (212) 233 01 27

Eposta : 351875@meb.gov.tr

Web : <http://sislianadolu.meb.k12.tr>

Adres : Paşa Mah. Avukat Caddesi Sonu No:108 Feriköy / Şişli / İSTANBUL

